

v tomto směru před zpracováním plánů žádných námitek nevzněl. Ježto však, jak již uvedeno, byla stát. regulační komise při sdělávání přehledného plánu povinna z moci úřední hleděti i k tomuto zájmu veřejnému, bylo povinností její i žal. min. s námitkou Sokola se vypořádati přes to, že snad před sděláním plánu na tento zájem zvlášť neupozornil. Ježto se tak nestalo, zůstalo nař. rozhodnutí v tomto směru neúplným a podstatně vadným, pročez je slušelo zrušiti podle § 6 zákona o ss. Ježto pak zrušením této polohopisné dispozice pozbývá základu i dispozice o přípustnosti hustšího zastavění jižní části tohoto bloku, vytvořené právě komunikací, přetínající hřiště st-lčino, jakož i přípustnost zřízení skladišť v těchto místech, postihuje zrušovací výrok soudu i tyto další dispozice nař. rozhodnutí, následkem čehož neměl soud důvodu zabývatí se již v tomto stadiu také námitkami, proti těmto dispozicím ve stížnosti uplatňovanými.

Č. 12.472.

Živnostenské právo: Úřad, rozhoduje o žádosti za povolení k přeložení hostinské koncese do jiné místnosti v téže obci, není oprávněn vázati své povolení na podmínku, že koncese na novém stanovišti uhasne, pozbude-li majitel koncese disposičního práva nad hostinskými místnostmi.

(Nález z 3. července 1936 č. 13.925/36.)

V ě c: Josef K. v Brně proti rozh. zem. úřadu v Brně z 8. ledna 1934 o přeložení živnosti hostinské a výčepnické.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Výměrem z 2. listopadu 1933 schválila městská rada v Brně po rozumu § 20 živn. řádu přeložení st-lovy živnosti hostinské a výčepnické z domu č. 2 v Anenské ulici do domu č. 6 v Sadové ulici v Brně a zároveň upozornila st-le, že koncese jeho uhasne, pozbude-li disposiční právo nad místnostmi hostinskými a nezažádá-li dříve podle předpisu posledního odstavce koncesního dekretu o přeložení koncese.

Proti tomuto »upozornění« podal st-l odvolání.

Žal. úřad vyložil si toto »upozornění« v ten rozum, že městská rada vážala své povolení k přeložení živnosti hostinské a výčepnické dvěma podmínkami, totiž, že koncese na novém stanovišti uhasne,

- a) nebude-li míti st-l disposiční právo nad hostinskými místnostmi a
- b) nezažádá-li dříve za přeložení koncese.

Nař. rozhodnutím nevyhověl žal. úřad odvolání st-lovy s odůvodněním, že stanovení nových podmínek při podstatných změnách koncese, po případě při přenesení jejím není v rozporu se zákonem. Zároveň vyslovil žal. úřad, že zrušuje podle ustanovení § 83 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. jako zbytečnou podmínku sub b) zmíněnou, že totiž koncese zaniká po ztrátě disposičního práva nad provozovacími místnostmi, nezažádá-li st-l dříve za její přeložení.

O stížnosti, podané na uvedené rozhodnutí, uvažoval nss takto:

Mimo spor je, že dekret městské rady v Brně z 16. července 1922, kterým byla st-li udělena koncese k provozování živnosti hostinské a výčepnické pro dům č. 11 v Anenské ulici v Brně, a výměr, kterým bylo povoleno její přeložení do domu č. 2 v Anenské ulici, neobsahoval ustanovení, že koncese tato zanikne, jakmile st-l pozbude disposiční právo nad místnostmi určenými k provozování této živnosti. Ustanovení toto bylo pojata teprve do výměru městské rady, ze dne 2. listopadu 1933, kterým bylo schváleno přeložení této živnosti do domu č. 6 v Sadové ulici v Brně, a jeví se dodatečným vázáním platnosti pravoplatně udělené koncese na resolutivní podmínku právě uvedenou. Žal. úřad stojí na stanovisku, že je při rozhodování o žádosti za povolení k přeložení koncese do jiné místnosti oprávněn své schválení vázati na tuto resolutivní podmínku, totiž, že koncese na novém stanovišti uhasne, pozbude-li majitel koncese disposiční právo nad hostinskými místnostmi. K odůvodnění tohoto stanoviska uvádí nař. rozhodnutí, že prvá stolice posuzuje potřebu koncese na novém místě podle volné úvahy, že má možnost po případě odepřítí povolení k přenesení koncese a že následkem toho může povolení k provozování živnosti vázati podmínkami, jež v koncesním dekretu nebyly obsaženy, pokud se tyto podmínky nepříčí zákonu nebo povaze živnosti a pokud jsou veřejným zájmem anebo jinými zvláštními důvody odpodstatněny. Náзор tento je mylný.

V 1. odst. § 20 živn. řádu je vysloveno, že ten, kdo by chtěl živnost hostinskou neb výčepnickou v § 16 lit. c), d), e) vytčenou nebo kavárnu přeložiti do jiné místnosti v téže osadě, nepotřebuje k tomu nové koncese, je však povinen vyžádati si schválení živnostenského úřadu, jemuž jest uloženo, aby při svém rozhodování měl na zřeteli potřebu obyvatelstva a přihlížel k tomu, hodí-li se místnosti k provozování této živnosti, pak k silnici, ulici nebo náměstí, kde se místnost nalézá, a k tomu, může-li se k ní policejně dozírati. Není-li s těchto hledisek závad, má strana právní nárok na to, aby její žádosti za schválení k přenesení koncese bylo vyhověno. Úřad tu nerozhoduje podle volné úvahy, správním předpisem neomezené, čili rozhodování o takové žádosti není dáno do libovůle úřadu, nýbrž on smí schválení jen tenkrát odepřítí, dojde-li na základě volného hodnocení výsledků správního řízení o okolnostech přicházejících v úvahu s hledisek uvedených v 1. odst. § 20 živn. řádu k závěru, že je tu nějaká závada. Není tedy správný názor žal. úřadu, že otázku, není-li s hlediska potřeby obyvatelstva proti přeložení živnosti hostinské a výčepnické závad, posuzuje živnostenský úřad podle volné úvahy správním předpisem neomezené, že může žádané schválení podle libovůle odepřítí, i když tu není po stránce potřeby obyvatelstva závad, a že může následkem toho také platnost pravoplatně udělené koncese vázati resolutivní podmínkou, o niž jde.

Žalovaný úřad, vycházejí z mylného názoru, že při rozhodování o žádosti za povolení k přeložení koncese hostinské a výčepnické do jiné místnosti jest oprávněn platnost pravoplatně udělené koncese vázati resolutivní podmínkou, o niž jde, dopustil se nezákonnosti, když vyslovil, že st-lova koncese zanikne, nebude-li míti disposiční právo nad místnostmi hostinskými.